

Op het Pelgrimspad

Tijd geven aan jezelf en aan elkaar als
een geschenk

Pelgrim zijn

Een lange tocht maken.

Dichterbij God en je eigen ziel komen.

Je doet het alleen en toch samen met anderen.

Pelgrimeren, een oeroude traditie.

De tocht naar Santiago de Compostela in Noord-Spanje bestaat al sinds de 11^e eeuw.

In Santiago, zo zegt men

is het graf van de apostel Jacobus.

Plaats van vergeving,
van heelheid.

Mensen openen zich voor al wat
goed is,

in zichzelf,

in elkaar ...

en in het hele leven.

Ook nu gaan veel mensen als pelgrim naar Santiago.
Een lange wandeling!

Vanaf de grens met Frankrijk ben je nog wel 5 weken onderweg.
Je kunt natuurlijk kiezen om een deel te doen.

Het zijn geen heel speciale mensen
die 'pelgrim naar Santiago' zijn.

Ieder is hier welkom!

Je bent nooit echt alleen.

Je ontmoet altijd snel anderen.

De weg naar Santiago is een weg van
vriendschap.

Soms spreek je samen.

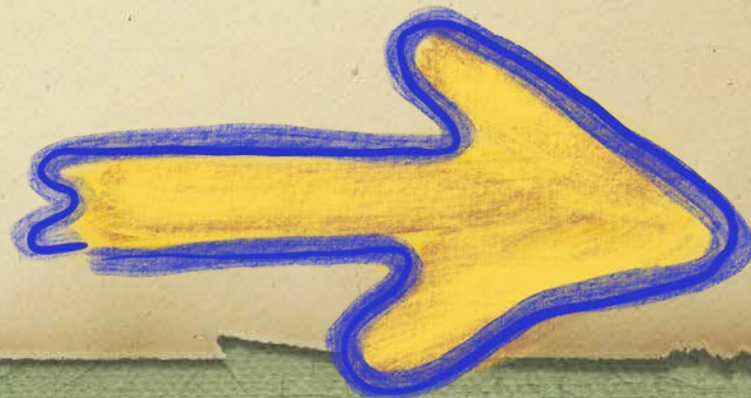
Soms ben je samen stil.

Allebei waardevol.

Wat heb je nodig?

- ⇒ een redelijke conditie
- ⇒ een goede backpack
- ⇒ stevige schoenen
- ⇒ regenkleding, zonnebril
- ⇒ een goed humeur, of het verlangen daarnaar!
- ⇒ ... en je kunt gaan...

Houd er rekening
mee:
Je mooie nieuwe
schoenen,

Kunnen er na de
tocht
wel wat anders uit
zien.

Zo dus!

De meeste pelgrims gaan te voet.

Peregrinos heten ze op zijn Spaans.
Sommigen gaan op de fiets. Zij worden bicigrinos genoemd.
Berg-op is dat trouwens toch nog wel zwaar!

*“De weg is het
doel”* is een
bekende
uitspraak.

Onderweg zijn is het
belangrijkst.

Op de Camino naar Santiago is
die weg goed te gaan.

Je kunt de gele pijlen volgen.

Of volg de blauwe afbeeldingen

met de Jacobsschelp,
het symbool van
sint-Jacob.

In het noorden van Spanje heb je eigenlijk
geen richtingaanwijzers nodig.

Kijk naar de zon en
wandel elke dag naar het westen.
Dan kom je uiteindelijk in Santiago!

Onderweg verzamelen de pelgrims bij kerken en herbergen stempels in een speciaal boekje, dat aan het einde van de route helemaal vol staat.

LES
RES

seulement destiné aux
à cheval, qui débient
démarche spirituelle.

le Pèlerin, il ne donne
rien.

qui offrent l'hospitalité
Ces refuges ne sont
pas de laisser une obole
muni d'un rien.

COMPOSTELLA" à la
roques de Compostelle,
de l'accomplissement
dans une démarche
être obtenue qu'à la
ntingo.

ster le règlement des
preuve de simplicité,
ment du bien-être des
ur ne pas gêner le

prioritaires par rapport
actuant leur Pèlerinage
sistent rechercher des
ges de Pèlerins.

net de Pèlerin accepte
Signature.

DATE ET CACHET DE LA HALTE
FIRMAS Y SELLOS

DATE ET CACHET DE LA HALTE
FIRMAS Y SELLOS

DATE ET CACHET DE LA HALTE
FIRMAS Y SELLOS

DATE ET CACHET DE LA HALTE
FIRMAS Y SELLOS

CARNET DE PÈLERIN
DE SAINT-JACQUES
"Credencial del Peregrino"

délivré par :
Les Amis du Chemin de Saint-Jacques
Pyrénées-Atlantiques
39, rue JEAN-PIED
F. 64220 SAINT-JACQUES
www.lesamisduchemin.com
www.compostelle.fr

Het eten
onderweg is
meestal simpel

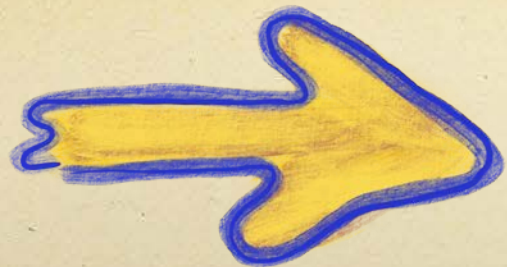
En er is altijd wel een
'zwerver' die het met je
wil delen!
Het brood en het leven
delen,
hoe mooi is dat.

Het weer in Noord-Spanje is soms schitterend.

De pelgrims genieten er dan direct van.
Maar soms regent het ineens hard.
Tussen deze twee foto's (genomen eind maart)
zaten maar 5 minuten!

De weg

gaat soms over vlak terrein...

... dan weer over heuvels

of lastige paden.

Zo lijkt de weg wel een
beetje op het leven zelf:

Soms moeilijk, soms heerlijk.
Soms met tranen, soms met een lach
en zonneschijn!

Buen
→ Camino

Alle pelgrims groeten elkaar

met de mooie woorden:

BUEN CAMINO, Heb een goede weg!

De meeste pelgrims slapen onderweg in een herberg, een albergue heet dat op zijn Spaans.

Daar is een bed op een slaapzaal en een plek voor je spullen.

Het is er fijn 's avonds.

Eerst ontspannen
en daarna lekker samen
eten.

Ook in kloosters kun je blijven slapen.

Je hebt er goede gesprekken over hoe bijzonder het
leven is, over wie je bent, over God.

Er wordt vaak gezongen!

Sommige pelgrims
beginnen de
volgende dag weer
vroeg, in de frisheid
van de ochtend.

Ze gaan op pad
als het nog niet
eens helemaal
licht is.

Met misschien wel
een prachtige
zonsopkomst.

Anderen slapen liever een beetje uit.

Om 8 uur moet je toch wel je bed verlaten hebben
(zegt de eigenaar van de herberg!)

Je komt over honderden
bruggen, waaronder heel oude.

Soms groot en mooi gebouwd...

... vaak maar klein

...of geïmproviseerd.

Je ziet veel
plaatsen waar
mensen een
moment nadenken
of bidden.

Je wordt er zelf ook
stil van.

Maria kom je vaak tegen.

Er is steeds een
gebed te zien,
in woorden
of symbolen.

Bij het bekende Cruz de Ferro,

laten mensen een
steentje achter,
om zo ook hun
zorgen bij dat kruis
los te laten.

Spanjaarden verwennen 'hun' pelgrims vaak met iets lekkers onderweg, fruit, sinaasappelsap of koekjes.

Gracias! Dank u!

De weg naar Santiago

gaat door dorpen en
steden met prachtige
kerken.

De torens wenken je
al van ver.

In de steden bruist het Spaanse leven

en kom je als pelgrim
echt even in een ander
wereldje, met lekker
eten...

... en gezelligheid voor jong en oud.

Ook dat is delen.

Na een rustdagje
in de stad trekken
de pelgrims verder.

De weg wacht op ze.

Tenminste,
zo zeggen veel
pelgrims dat!

De pelgrimstocht
naar Santiago is
zo lang als je
hem zelf wilt
maken.

Als je in Santiago
door de poort gaat en
het grote plein
opstapt,
is je vermoeidheid
vergeten!

In de kathedraal

Zwaait het grote
wierookvat.

Pelgrims branden
een kaars.

Ze hebben de tocht
gehaald.

Het voelt als thuiskomen.

Buiten op het plein

voor de kathedraal

gaat het feest nog
lang door.

De weg naar Santiago.

Hij ligt er al eeuwenlang. Wie weet ga jij hem ook nog eens, met vrienden of met familie?

Durf het maar!

Santiago

de Compostella

Het boek

uitgedaagd

Auteur: Martha Hoffenkamp

Illustraties: Elkes Verhaar

www.CaminoAlex.com